

LICHMANINA (1) *sb f*

Pierwsze a jasne.

sg [A lichmaninę.] ◊ I lichmaniną (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Dług zaciągnięty u lichwiarza: Ale ow nędzny dłużnik [...] kthory iuż żadney nądzieie w wielkim zarobku nie ma/ tylko fie lichmániną żywi/ á lichwy płáci/ o bárzo mu ciężko wroćić Czo fie komu zádłużył RejZwierc 167v.*

2. [*Prawdopodobnie zajmowanie się lichwą: ábowiem iákowe łupieſthwo/ obciążanie/ czynią łobie ludzie/ trudno y wymowić/ bo práwie iuż ták ná thę lichmáninę á drapieżnę náporząd wſzyſcy vdáli fie/ iże ieden z drugiego drapieży GilPos 30 (Linde).*]

KN